

Til lovforslag nr. L 221

Folketinget 2017-18

Skriftlig fremsættelse (18. april 2018)

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap

(Lovforslag nr. L 221)

Lovforslaget indeholder et forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap.

Forslaget vil give personer med handicap samme beskyttelse mod forskelsbehandling uden for arbejdsmarkedet, som gælder i forhold til kriterierne køn, race og etnisk oprindelse, samt give effektive håndhævelsesmuligheder ved overtrædelse af lovforslagets forbud mod forskelsbehandling.

Forbuddet foreslås at gælde for alle områder i samfundet, bortset fra områder der er omfattet af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v. Ligeledes vil udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter være undtaget fra forbuddet mod forskelsbehandling.

Enhver, som udfører opgaver inden for lovforslagets anvendelsesområde, vil være omfattet af forbuddet mod forskelsbehandling.

Det foreslås også, at lovens bestemmelser ikke ved aftale vil kunne fraviges til ugunst for den person, der udsættes for forskelsbehandling på grund af handicap. Det vil sige, at en aftale om, at en person med handicap giver afkald på sine rettigheder i henhold til loven, er ugyldig.

Forbuddet mod forskelsbehandling foreslås at omfatte såvel direkte som indirekte forskelsbehandling, ligesom det foreslås, at chikane skal betragtes som forskelsbehandling, når en uønsket optræden i relation til en person med handicap finder sted med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed og skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima for den pågældende.

Derudover foreslås det, at også en instruks om at forskelsbehandle en person på grund af den pågældendes handicap betragtes som forskelsbehandling.

Det foreslås endvidere, at forbuddet mod forskelsbehandling omfatter forskelsbehandling af en person på grund af den pågældendes forhold til en person med handicap, så-

fremt forskelsbehandlingen sker på grund af den anden persons handicap.

Der foreslås to undtagelser til forbuddet mod forskelsbehandling. Dels vil både direkte og indirekte forskelsbehandling være lovlig, såfremt forskelsbehandlingen har et sagligt formål eller har til formål at forebygge eller opveje ulemper knyttet til handicap. Det saglige formål skal dog være nødvendigt for at opnå formålet, og der skal være et rimeligt forhold mellem det ønskede mål, og hvor indgribende forskelsbehandlingen er for den eller de, som bliver stillet dårligere. Dels skal det være muligt at opretholde eller vedtage specifikke foranstaltninger, som har til formål at forebygge eller opveje ulemper knyttet til et handicap. Specifikke foranstaltninger foreslås kun at kunne opretholdes, indtil formålet er opnået.

Det foreslås, at der gælder samme bevisbyrde regler som i lov om etnisk ligebehandling og forskelsbehandlingsloven. Det betyder, at princippet om delt bevisbyrde skal finde anvendelse.

Med lovforslaget foreslås desuden indført et forbud mod repressalier. Det vil sige, at ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som reaktion på en klage eller nogen form for retsforfølgning, der iværksættes med det formål at sikre, at princippet om ligebehandling iagttages, vil være ulovlige.

Derudover foreslås der indført klageadgang til Ligebehandlingsnævnet over overtrædelser af forbuddet mod forskelsbehandling på grund af handicap samt over forbuddet mod repressalier, og at personer, der er krænket ved overtrædelser af forbuddet, kan tilkendes en godtgørelse.

For at kunne følge hvordan lovforslaget virker i praksis, vil der ske en årlig opfølgning via oplysninger fra Ligebehandlingsnævnet, ligesom der efter tre år vil blive foretaget en mere uddybende evaluering.

Det foreslås, at ændringerne skal træde i kraft den 1. juli 2018.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.